

Naročnina listu: =
 Celo leto . . . K 12.—
 Pol leta . . . „ 6.—
 Četrť leta . . . „ 3.—
 Mesečno . . . „ 1.—
Zunaj Avstrije: =
 Celo leto . . . K 17.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 :: popoldne. ::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Koliko so vredni liberalni Paberki iz Šaleške doline. popravki?

Št. Jurij ob juž. ž. el., 20. dec.

Popravek jubilejne mlekarne v Št. Juriju hoče vedeti, da je misel, ustanoviti mlekarno, izšla iz — kmečkih krogov. O tem bi se sicer še dalo pričakati. Vendar ima popravek v toliko prav, da je dr. Popravkar iz Celja glede ustanovitve mlekarne „nedolžen“ in da je on ni povzročil. Koliko je pozneje grešil, ste že povedali. Res je tudi, da so dobili za člane nekaj uglednih kmetov. Pa ne, da bi katerega od Kmečke zveze dejali v odbor; ko se je ta sestavljala, so bili liberalci sami med seboj. Imena odbor-
 nikov jamčijo, da je zadruga čisto v liberalni vodi. Kar pa v naslednjem povemo, je bilo brati že v — „Slov. Gospodarju.“

Ne samo, da so pravila zadruga hudo premetena, ker določajo, da je odstop mogoč le po preteku triletnega članstva, in po 18mesečni odpovedi, so naše pristaše še na drug način vlekli. Dočim se je pri liberalcih takoj prve mesece 20kronski delež računal pri plačevanju mleka, se je pri naših zadovoljilo le z delnim deležem. Ta navidezna ugodnost ima pa zle posledice. Ko so namreč po preteku treh let hoteli odstopiti, se njih odstop ni vzel na znanje; v odgovor se je namreč pod kaznijo tirjal ostali del deleža. Kdor ga je sedaj doplačal, postal je še le sedaj član zadruga in mora tri leta ostati brez-pogojno zraven, dočim je mislil, da je že prost.

Tega naš popravkar takrat „Slovenskemu Gospodarju“ ni popravil, radovedni smo, če bo sedaj „Straži.“ Da se je pri mlekar-
 ni marsikaj napak delalo, sledi iz tega, ker je Kveder, h kateremu so se v stiski zatekli, vzel veliko metlo, s katero skuša mlekar-
 no očediti. Mož se res trudi na žive in mrtve, toda zaupanje, enkrat zapravljeno, se težko zopet pridobi!

Pridobivajte nove naročnike!

PODLISTEK.

Trojni božič.

(Dalje.)

II.

Z božjo pomočjo in z močjo mleka plavke in sivke, s katerima sem se veliko let prav dobro raz-
 umel, so me striček Luka res spravili na krepke no-
 ge. V neskrbni, zlati mladosti so mi leta pretekla po bliskovo.

Bližnja šola dvorazrednica me je prekmalu že sprejela v svoje izobraževalno krilo. Pot iz hriba v tenki obleki in občutnem mrazu — zime so bile takrat hujše od danes — z dostikrat praznim želodcem ni bila vselej prijetna. Modri učitelj pa je nas paglavce vedel pridobiti, da je bil le malokdaj kak sedež v šoli prazen. Poleg zanimivega nauka nam je skrbel za peresa, knjige, zvezke; delil je pridnim s pomočjo grajščaka parkrat na leto „premijske“; dajal nam je na dom zasebno berilo (Vrtecev in Kristofa Šmida nikoli ne pozabim) in izpraševal po vsebini; ob nedeljah nas je pri obeh mašah vestno nadziral pri altarju. Cesar so mu poslali zlat zaslužen križec — ko bi mogel, odlikoval bi ga še jaz z bisernim. Vsako opoldne me je pri svoji mizi — kakor poprej dve leti sedaj vpokojena učiteljica gđ. R. — tečno nahranil. Bog mu plačuj! Zagotovljen mu je moj hvaležen spomin, združen z molitvijo zanj in za njegove.

Prehitro mi je napočil osmi božič v življenju. Par dni pred božičem me je po šoli poklical stari poštar ter mi izročil z mnogim zabičevanjem, da ne smem izgubiti, pismo iz Maribora; toliko mi je raz-
 odel. Nisem pa vedel ne od čega, ne kaj je pisano. Čutil nisem hriba, ne mraza, ne poželenja po belem kosu kruha, ki mi ga je bila v roke stisnila poštar-
 jeva gospa. S pismom sem izročil stričku tudi —

Šoštanj, 21. grudna 1913.
 Letošnje leto je za našo slikovito dolino v mar-
 sikaterem oziru zelo posebno, rekel bi skoraj, kriti-
 čno. Zaznamovati nam je celo vrsto posebnosti, re-
 cimo šib, katere se, ne le pri nas, temveč tudi dru-
 god, le redkokdaj pojavijo. Začnimo od kraja!

Prva šiba nas je zadela že precej spomladi. Ko so se začeli prikazovati prvi popki cvetja, je pogna-
 lo tudi bujno cvetje že znanega liberalnega gospo-
 darskega dela pri šoštanjski posojilnici. (Ta cvet, ki je večino posestnikov v celem okraju hudo vznemi-
 ril in ki je v narodnem oziru Slovincem v občutno škodo, pa prav nič ni razburil liberalnih zadrugar-
 jev. Mirno so gledali in čakali, kdaj bo ta cvet pog-
 nalsad in posojilnica napovedala konkurz. Le e-
 nergični akciji naših poslancev dr. Verstovške-
 ka in dr. Korošca se imamo zahvaliti, da se je dosegla sanacija. Najbolj zanimivo pa je, da libe-
 ralci še sedaj nimajo v tej stvari posebnih skrbi in posojilnica bojda le težko životari. Jasen dokaz ne-
 delavnosti in brezbriznosti falitne liberalne stranke. In še več! V očigled dejstvu, da so se posebno naši somišljeniki trudili za ugodno rešitev te zadeve, —
 hujskajo sedaj razni liberalni čvikaški proti našim lepo uspevajočim denarnim zavodom. Seveda, pri naših denarnih zavodih denarja v izobilju, a pri li-
 beralnih strašna mizerija! Od tod njih jeza.

Druga šiba nas je zadela v osebi znanega po-
 silinemskega odvetnika dr. Petritscheka. Ta mož, ki se je „proslavil“ že v Slovenjgradu po znanem de-
 lovanju, je začel sedaj razširjati tudi pri nas svoje „blagonosno“ delo. Spoznali smo ga bolj natanko po dr. Verstovškovem shodu pred hotelom Rajster. —
 „Jaz sem za kmeta, jaz delam za kmeta!“ je govo-
 ril glasno, da bi „prepričal“ navzoče kmete in na-
 peljal vodo na svoj mlin. Že takrat mu je obljubil dr. Verstovšek takšno plačilo, kakoršno bi mož v resnici zaslužil. Sicer res ni vredno, da bi se s tem možem veliko pečali, vendar hočemo še mimogrede omeniti, da „delo za kmeta“ tega protestantovskega advokata obstoji v tem, da kot zastopnik nemške ka-
 se (Schalltaler Spar- und Vorschussverein) pridno tirja posojila in za navadna opominska pisma seve-
 da primerno računi. Upamo, da bodo kmetje še o pravem času spoznali njegovo „delo za kmeta.“

Ne bo odveč, če pri tej priliki omenimo še na-

kruh. Pa tako dolgo niso odprli pisma. Nakrmili in nastlali in napojili so plavko in sivko, pripravili so drv in vode in bogve kaj še. Mene je pasla rado-
 vednost. Priganjal sem jih in prosil, pa nič. Še le po večerji so poiskali škarje, dbrnili v rokah naj-
 manj sedemkrat ovitek, nato ga še le prerežali in tiho, tako tiho brali, da za peč nsem čul ničesar. Zgenili so papir. Pazno sem zrl, za katerega svet-
 nika ga bodo zataknil, da bi ga drugo jutro našel in z začetnimi skrivnostmi čitanja počasi razbral. Od skrbi nisem dolgo zaspal. Naposled, so striček vendar polglasno iz kota v kot babici zaupali no-
 vico, da pridejo moja mati Betika iz mesta za božič nas obiskat. Kaj sem tiste dni čutil, bi težko pisal največji poznavalec otroške duše. Čakal sem, da se-
 daj spoznam prvokrat — mater.

Na biljo pred rojstvom Gospodovim so se Luka že dopoldne topleje oblečeni odpravili na železniško postajo materi naproti. Silil sem z njimi. Niso me vzeli zaradi mraza in novega snega. Ves dan sem povpraševal babico Alenco, kakšna so mati Betka. Hotel sem za stricem — skrili so mi obuvalo. Koli-
 kokrat so odišli babica v kuhinjo, ali hlev, sem bos smuknil po stričevih stopinjah v snegu za njimi. A vsakokrat me je mraz nagnal nazaj za peč.

Proti večeru so šli stara mati po vodo k od-
 daljenemu studentu. Porabil sem to priliko in pe-
 tal primeroma daleč po snegu materi v naročje.

A — o groza, tam na prsih moje matere je po-
 čival v mesno obleko udobno zavit drug otrok in ob roki so vodili dečka v prvih hlačicah. Osupnil sem, korak in srce sta mi zastala, nakremžil sem se na jok in mesto k materi — sem skočil k stričku. Poleg jerbasa z materinimi darovi so ponesli tudi mene na pol zmrzlega proti domači hiši.

Obe, mati in babica, sta me najprej oštele, —
 striček so me pa brez trške besede rahlo posadili na toplo peč. Meni so se ogreli drveni udje, materi pa srce.

raščajoči vpliv in delo nemških društev Schulverei-
 na in Südmarke v naši dolini. Za sedaj je omejen delokrog teh društev le bolj na mesto Šoštanj in ve-
 lenjski trg, vendar že raztezajo polagoma svoje —
 kremplje tudi na bližnjo okolico. Pri tem smo žali-
 bog prisiljeni konstatirati žalostno dejstvo, da je gla-
 vna opora — z nekaj izjemami — Schulvereina v pr-
 vi vrsti c. kr. uradništvo. Dokaz temu nam je dalo nedavno pri tozadevni veselici, (katere se je udele-
 žilo polnoštevilno. Sicer je pa to nemškutarsko u-
 radništvo silno „patrijotično.“ Na kolodvoru je od-
 kritih glav sodelovalo pri pesmi „Die Wacht am Rhein.“

Iz denarne krize in pa v gospodarskih ozirih nam hoče pomagati novoustanovljena podružnica Südmarkine narodne banke (Geschäftsstelle der süd-
 märkischen Volksbank.) Kdor pozna pogoje, pod ka-
 terimi je dobilo posojilo pri tej banki par posestni-
 kov — volilcev šoštanjskega mesta — si lahko na-
 pravi sam sodbo.

In to naj za danes zadostuje!

Naše prireditve.

Slovenjgrader.

Občni zbor podružnice Slovenske Straže za spodnjo Mislinjsko dolino v Narodnem domu v Slo-
 venjgradu včeraj, dne 21. t. m., se je dobro obne-
 sel. Udeležba je bila, če se upošteva mraz in prepo-
 zna agitacija, prav zadovoljna. Prišli so možje in fantje iz Šmartna, Staregatrga, Pameč in Podgor-
 ja itd.

V navdušenih besedah je č. g. profesor dr. J. Hohnjec govoril o obrambnih silah našega na-
 roda ter je bodril navzoče k ljubezni do lepe naše slovenske domovine. Gospodu predavatelju prisrčna zahvala.

Novi odbor se je sestavil sledeče: predsednik Ivan Jurko, Pameče; namestnik Rotovnik J., Šmar-
 tin; tajnik Vrhnjak Ivan, Pameče; njegov namest-
 nik Slemnik Jernej, Staritrg; blagajnik Čížek Aloj-
 zij, Slovenjgrader; njegov namestnik Kodrič Jožef, Šmartin; odborniki: Schöndorfer Ivan, Staritrg, J. Bart, Št. Jan, Pečnik Fr., Podgorje.

Dal Bog, da bi bila podružnica res stražnik ob ogroženih štajersko-koroški meji!

Ko sta mestna moja tekmeča materine ljubezni počivala v otroško močnem spanju v rokah z igra-
 čicami, ki jih jaz še nikoli videl nisem, so me va-
 bili mati z darovi k sebi.

Nekako nevoljen sem se dolgo oziral zdaj na speča brata, zdaj na betlehemske jaslice, z babico izrezljane zadnjih 14 dni.

Ne vem kako, sem bil naposled raz peči v ro-
 kah materinih, na srcu, ki me je, kar spoznam dan-
 nes, ljubilo iskreno in za me trpelo, kakor nobeno. K polnočnici so vzeli le mene, bratov niso vzbudili. Gredoč sem se v njih naročju — bolj nesli so me ko vodili — ogrel za njih srce.

„Svečano se čez polje razlega zvona glas: k polnočni službi božji prelepo vabi nas!“

Hvala tebi, nebeško dete, da si mi isti večer, ko si ti rojeno bilo kot človek od človeške matere, iz prečiste deve, rodbine kraljeve, poslalo prvič v živ-
 ljenju iz mrzlega mesta na poljske livade milo ma-
 mico . . . (Konec prih.)

Za smeh.

Zaušnica.

Gospod strežaju: „Žane, od sedaj naprej se ne boš imel več čez mene pritoževati. Brez vzroka te ne bom več klotulal. Če bi se pa le spozabil, dobiš za prvo zaušnico pet kron, za vsako drugo pa po eno krono!“

Žan: „Potem prosim, da mi eno že v naprej daste; imam v gostilni dolg in bi mi ravno — prav prišla.“

Dober praktik.

Stari zdravnik: Gospod kolega, štejete li vi še veleposestnika Šulerja svojim pacientom?

Mlad zdravnik: O ne, tu že dolgo časa ni bil noben bolan.

Star zdravnik: O, dragi kolega, potem se pa morate še veliko učiti. V eni tako bogati družini mora biti eden skozi celo leto bolan.

Sv. Vid pri Grobelnem.

V četrtek, dne 18. t. m., se je vršil pri nas okrožni zadružni shod, ki je bil obiskani od vseh drugih razun ene, ki leži na skrajni periferiji in ji je težko, se shoda udeležiti.

Shod je vodil načelnik posojilnice na Slatini, prečastiti gospod nadžupnik Korošec, kot zastopnik Zadružne zveze je govoril gospod nadrevizor Vladimir Pušenjak.

Po običajnem sporedu se je razvila prav živahna debata, v kateri se je razpravljalo glede najnovejše razsodbe v zadevi podsočnosti, glede intabulacij, glede obnavljanja zadolžnic, glede poročstva, tečajev itd. Izvolilo se je staro okrožno načelstvo in sklenilo, da se vrši prihodnje leto okrožni zadružni shod zopet na Slatini, kjer se je vršil že prvi okrožni zadružni shod.

Slov. Bistrica.

V nedeljo, dne 21. t. m., se je vršil pri nas okrožni zadružni shod za okraje Konjice in Slov. Bistrica. Udeležba je bila prav lepa, če tudi večina konjiških posojilnic ni poslala zastopnikov.

Zborovanje je vodil načelnik okrožja, prečast. gospod Martin Medved. Kot zastopnik Zadr. zveze je poročal gospod Vladimir Pušenjak. Po običajnem sporedu se je razpravljalo o marsikaterih perečih zadevah, zlasti o zadružnem fondu in o izkušnjah ob priliki denarne krize.

Gospod deželni poslanec Peter Novak je govoril o gospodarskih razmerah v okraju Slovenska Bistrica. Sklenilo se je, da se prihodnji okr. shod vrši v Oplotnici.

Kitajska vlada in katoličani.

Sedanji predsednik kitajske ljudovlade in sploh cela kitajska vlada je katoličanom zelo naklonjena. Položaj katoliške cerkve se je na mah izpremenil na boljše, ko je izdal predsednik ljudovlade Juanšikkai znani dekret o molitvi. Vsled tega dekreta je postala katoliška vera v kitajsko državno vero istoveljavna na Kitajskem. Kitajska vlada je izdala ta dekret že meseca aprila t. l. Od tistega časa do današnjega dne se je pa še marsikaj obrnilo na bolje in v prilog katoličanom, tako na prim. je prestopila mati sedanjega predsednika kitajske ljudovlade h katoliški cerkvi. Ker se jo na Kitajskem smatra za voditeljico modernega ženskega gibanja na Kitajskem, je njen prestop v verskem oziru zelo mogočno vplival na kitajsko ženstvo. Tudi Juanšikkai se je katoliški cerkvi že zelo približal, kar je v prvi vrsti posledica prestopa njegove matere, v drugi pa posledica zelo živahnega in prijateljskega stika s katoliškim škofom v Pekingu. Versko v katoliškem smislu zelo blagodejno vplivajo vsi višji uradniki, ki se nahajajo v bližini Juanšikkaja na kitajsko ljudstvo. Kitajski zunanji minister Lon Tseng Tsiang je vnet katolik. Tudi general Tseon, ki je imel nalog, pacificirati Mongolijo, se nikdar ne sramuje javno pokazati svojega katoliškega prepričanja. Kamorkoli pride po opravkih, ne zamudi nikoli, da bi ne obiskal katoliške misijonarje, katere vspodbuja, da pridno gradijo katoliške cerkve. V nekaterih mestih je še celo objavil javne dekrete v prilog katoliških misijonarjev. Tako na primer se glasi izveček nekega takega dekreta:

„Poziv odposlanca in prinaševalca miru Tseona. Stara vera Evrope, ki je razširjena tudi po Kitajskem, vspodbuja vse ljudi brez razlike narodnosti k dobremu. Vsled tega ščitimo katoliške cerkve in jih pripoznamo. Vsakomur je dovoljeno, da veruje v katoliško vero in se ji pridruži; nihče nima pravice, da bi jo tlačil ali preganjal. Če se Kitajci in tuji pripoznajo kot udje ene in iste družine, jim je sreča zagotovljena.“

Katoliška vlada kitajska bo pa zamogla le ta svoj vpliv le tedaj trajno ohraniti, če bo osobito na polju višjega šolstva kaj več storila. To se pa more

Umevno.

A.: Zakaj neki gospod Kolšek vse svoje sinove pusti študirati medicino?

B.: To je zelo naravno; saj je vendar lastnik pogrebnega zavoda.

Odlikovanje.

Prvi lovec: Koliko divjačine pa je knez ustrelil?

Drugi lovec: 14 srn je bilo od ekscelence na ta način odlikovanih.

Ironija.

A.: Kdo je neki ta gospod v drugem nadstropju, ki se s svojo soprogo zmiraj prepira in take hrupne skandale dela?

B.: To je gospod predsednik protihrupnega društva.

Trda butica.

Jože: „Torej avtomobil, Matija, ti je šel črez glavo? Kako dolgo je treba zdraviti?“

Matija: „Menda je bil cele štiri tedne pri mehaniku.“

Konkurenca.

A. Kaj pa je pravzaprav to? Vsi štirje slikarski mojstri v tem mestu so naenkrat postali bolni?

B.: Veste, zdravnik hoče svojo hišo na novo slikati in sedaj iščejo priložnosti, da bi se pri njem prikupili.

zgoditi le tedaj, če jo bodo podpirali prijatelji evropskih misijonov.

Na Kitajskem katoliška cerkev prav veselo napreduje.

Kaznjiva neprevidnost.

Včeraj, dne 21. t. m., opoldne pri obedu je 16-letni Jože Kral, sin hišnega posestnika in usnarja v Ormožu, v stanovanju v Mariboru, Kaiserstrasse št. 4, z Flobert-pisto vstrelil 14letnega součenca Karola Knielyja iz Lučan v glavo in ga smrtno nevarno ranil.

Kral si je kupil puško v soboto pri trgovcu g. Heu v Gosposki ulici. Igral se je z nevarnim orožjem in je brezmiselno vprašal Knielyja, če se upa sprožiti proti njemu. V tem momentu je že poknilo in Kniely se je zvrnil iz stolice.

Zdravnik dr. Taufar, katerega je dala gospodinja Mayer takoj poklicati, je dal dečka z rešilnim vozom odpeljati v bolnišnico. Da bi ubogega dečka ohranili pri življenju, je le malo upanja.

Politični pregled.**Državni zbor.**

V dvoboju Dlugosz-Stapinski je zmagal slednji: Dlugosz je obležal na bojišču kot politični mrtvec in njegova demisija, katero je podal takoj po svojem govoru v Rzezowu, bo gotovo sprejeta.

Kakor smo zadnjič poročali, je v četrtek ob koncu seje spravi poslanec Stapinski svojo zadevo z ministrom Dlugoszem v zbornici v razgovor. Svoje ravnanje je opravičeval s tem, da je rekel, da je denar, ki ga je sprejel, porabil le v strankarske namene in da ni nikdar vedel, da bi prišel ta denar od vlade. Pač pa je očital Dlugoszu, da si je dal denar, ki ga je dal stranki, povrniti od vlade in še več drugih ne posebno čednih stvari. Ker je bila v celo zadevo po izjavah ministra Dlugosza vpletena tudi vlada, je v petkovi seji povzel besedo grof Stürgkh. Njegova izvajanja so vplivala senzacionalno. Koj po prvih stvkih se je videlo, da je pustil pasti Dlugosza, kajti s precejšnjo nevoljo je konstatiral, da so v Rzezowu prišle v razgovor reči, o katerih bi se bilo moralo molčati že radi uradne diskretnosti. Nato je z neobičajno odkritosrčnostjo priznal, da je vlada res dala na razpolago večjo svoto, s katero se je kupil v Krakovu večji list za poljsko ljudsko stranko. Po Stürgkhovem mnenju je vlada v taka dejanja opravičena, kajti dispozijski fond je za to tu, da ga vporablja vlada tudi v politične namene, in si z njim ojačuje svojo pozicijo. Po govoru ministrskega predsednika, ki je vzbudil občo pozornost, je predlagal poslanec Daszynski debato o tem govoru. Predlog, ki so ga podpirale vse opozicijske stranke, je bil sprejet, kar je večinske stranke zelo poparilo. Saj so vedele z vlado vred, da bo ta debata istovetna z velikim obračunom. S tem sklepom so bili tudi Rusini odvezani potrebe, da bi obstruirali, kajti računali so lahko, da bo debata izpolnila eno sejo. Zato je bil ostali del seje miren. Po nekaterih manjšinskih govornikih je bila debata o nakazilih prekinjena in seja zaključena.

V soboto se je vršila debata o Stürgkhovem govoru. Poslanec Daszynski, Tusar, Breiter so v ostrih besedah bičali postopanje Dlugoszevo in vlade sploh. Dlugosza je branil samo poslanec Angerman, ki je pa naletel na hud odpor. Pozornost je vzbujal govor predsednika Poljskega kola dr. Lea, ki je trdil, da o akciji vlade glede nakupa lista merodajni poljski krogi z Dlugoszem vred niso nič vedeli, ter se je odločno zavaroval, da bi kaka vlada skušala na kak tak način vplivati na notranje razmere Poljskega kola. Ob koncu je govoril še tudi poslanec Stapinski, ki je dokazoval, kakor v četrtek, da je sprejemal denar samo za stranko. S tem je bila zadeva končana.

Ker so božični prazniki in novo leto pred durmi, a finančni načrt še ni rešen in grozi § 14, ima državna zbornica tudi danes v ponedeljek, 22. t. m., sejo.

Položaj.

Dunaj, 21. dec.

Danes so se vršile cel dan konference med poljskimi strankami. Plenum Poljskega kluba ima jutri sejo. V torek, tako pričakujejo, bo demisijski ministar za Galicijo, Dlugosza, v „Wiener Zeitung“ že razglašena. V političnih krogih se govori, da bo za bližnji čas upravljala neka oseba iz visokih uradniških krogov agende ministrstva za Galicijo.

Danes je bil grof Stürgkh pri cesarju v daljši avdijenci. To avdijenco spravljajo v zvezo z demisijo Dlugosza.

Iz Lvova se javlja, da stoje pogajanja med Rusini in Poljaki ugodno, ter da se že v najbližnjih dneh pričakuje definitivna odločitev. Vsled tega ugodnega stanja galiziških volilno-reformnih pogajanj si tudi obetajo ugodnega vpliva na jutrajšnjo sejo državnega zbora.

Delegacije.

Avstrijska delegacija je imela v petek in soboto plenarne seje. V petkovi je bil sprejet redni in izredni vojni proračun ter proračun skupnega fin. ministrstva. Nato se je pričela debata o proračunu

za Bosno, a je bila seja kmalu zaključena. V soboto se je nadaljevala debata o bosanskem proračunu. Govoril je tudi poslanec dr. Korošec. Danes pa ima delegacija zopet sejo in se debata nadaljuje. Upajo, da bo delegacija danes dovršila svoje delo.

Kranjsko.

Pri ožji volitvi v Idriji je bil izvoljen z 39 glasovi večine liberalcev Engelbert Gangl. Zmagal je s pomočjo glasov socialnih demokratov. Engelb. Gangl je dobil 241 glasov, kandidat S. L. S. Arko pa 202 glasova.

Albanija.

Glede položaja v Albaniji piše katoliški župnik v Draču, Nikolaj Caciocchi, to-le:

Dela mednar. komisije so, kakor sem izvedel, končana. Kljub prizadevanju Avstrije in Italije se ni posrečilo, ustaviti velike Albanije. V polni meri priznavam težkoče in ovire, ki jih je bilo treba premagati. Če se za Albanijo ni moglo več doseči, ne zadene Avstrije in Italije prav nobena krivda, to ve dandanes vsak Albanec. Nove meje Albanije bodo sicer izpadle nekaj preveč tesno, toda s pridnostjo, s vstrajnostjo in z dobro voljo bomo skušali, da se gospodarsko okrepijo in kulturno dvignemo. Notranja politika Albanije nudi trenutno prav žalostno sliko. Veliko nasprotstvo med Kemalijem in pa Essad pašo že zavzemlje zelo ostre oblike, kar deželi močno škoduje. Tudi druge nedostatkosti, ki jih pa nočem natančneje opisati, osobito v upravi dežele, izvajajo vsepovsod obilo nezadovoljstva. Toda vsi ti simptomi bodo izginili v trenutku, ko bode nastopil novi knez vlado Albanije. Vsepovsod se ga željno pričakuje in sprejet bo s tovesno in povsod z odkritosrečno radostjo. Prihod novega vladarja bode premostil prepad med provizorično vlado in Essad pašo in nastal bo v mladi državi zopet oni red, ki se ga tako željno pričakuje.

Odlikovanja v Srbiji.

Iz Beograda poročajo:

Kralj je odlikoval princa Jurija z najvišjim odlikovanjem, zvezdo Karagjorgja z meči. Isto odlikovanje je dobilo 15 zastav, zlato hrabrostno medaljo je dobilo 25 zastav, srebrno pa 7. Več višjih častnikov je bilo dekoriranih. Kakih tisoč rezervnih častnikov je avanziralo in nad tisoč rezervnih podčastnikov je bilo imenovanih za rezervne častnike.

Raznoterosti.

Cenj. naročnikom! Kakor smo že poročali, je predzadnji soboto odpovedalo tehniško in tudi pomorno osobje naše tiskarne. Prihodnjo soboto odpoved poteče in se bo za nekaj časa delo ustavilo. Po zatrdilih osobja je tiskarna upala, da bo tekoči teden še nemoteno delala in bi „Straža“ izšla zadnjič v sredo. Kakor pa vse kaže, to ne bo mogoče. Današnja številka je najbrže za nekaj časa zadnja in kdaj bomo zopet izšli, še ne vemo. Naročnike in čitatelje prosimo potrpljenja. Kar bomo zdaj zaostali, bomo pozneje nadomestili. Če se vidimo danes pred prazniki zadnjič, želimo vsem naročnikom in prijateljem: vesele praznike in srečno novo leto! Se enkrat: Potrpite! — Uredništvo in upravnništvo.

Odlikovanje. Preč. g. kanonik Josip Majcen in baronica g. Pach sta v priznanje zaslug na karitativnem polju od sv. očeta odlikovana z zaslužnim križcem pro Ecclesia et Pontifice. Pri občenem zboru katoliškega Gospojnega društva, ki se je vršil včeraj, je prevz. g. knezoškof s prisrčnim nagovorom izročil odlikovanje.

Iz južne žel. Postajenačelnik v Mariboru glavni kolodvor, J. Keil, je imenovan za višjega revidenta; postajenačelnik v Celju, Alfred Württenberger, je pa imenovan za nadzornika.

Promoviran je bil na dunajskem vseučilišču doktorjem modroslovja gospod Izidor Cankar, prefekt v Marijanišču v Ljubljani, in urednik „Dom in Sveta.“ Čestitamo!

Izpremembe v družbi oo. lazaristov. Ta teden se odprla nova misijonska hiša v Mirnu pri Gorici. Tja pridejo gg. Vinko Krivec, Janez Zdravljčič, Lr. Pirc; za superiorja pa g. dr. Anton Zdešar, doslej profesor bogoslovja v Gradcu. Na njegovo mesto v Gradcu pride g. dr. Alojzij Nastran iz Ljubljane, v Ljubljano pa g. France Kitak iz Celja. — Č. g. Fr. Javšovec se je vrnil kot superior k Sv. Jožefu nad Celjem, kamor pride tudi g. Peter Floran.

Afera dr. Kukovec—dr. Benkovič. Dr. Kukovec toži dr. Benkoviča radi njegovega govora v Rajhenburgu dne 23. nov. t. l. češ, da mu je očital dobičkaželjnost, ker je svoji klientinji previsoko računal (kakor se nam zatrijuje, je dr. Benkovič samo trdil, da dr. Kukovec na svojem shodu ni govoril polne resnice in da naj ne govori o zaslugah, ampak o zaslužku, ker je za svoj trud vsaj deloma plačilo prejel.) Okrajna sodnija v Sevnici se je obrnila na državno zbornico s prošnjo, da se izreče, ali dovoli izročitev poslanca dr. Benkoviča. V seji imunitetnega odseka dne 19. t. m. se je zadeva v poročanje izročila podpredsedniku Pogačniku, ki je takoj potrebno ukrenil, da se od sodišča določijo dotični

akti. — Deželni zbor ima o izročitvi sklepati v bodočem zasedanju.

Afera Wastiana. Graški listi in tudi „Marb.“ prinašajo sledečo izjavo: „Napram vestem, ki so razširjene o poslancu Wastianu, si dovoljujemo naslednje pribiti: Prvi uspeh pogajanj med nami in gospodom poslancem Wastianom je bil ta, da je poslanec Wastian izjavil, da si je on neko število raznih knjig, katerih imena navaja po imenu, vzel na izbero iz naše trgovine in je pripravljen, da plača takoj te knjige. S tem je bil za nas že vnaprej odstranjen vsak povod, dvomiti glede poštenja gospoda poslance Wastiana in se čutimo dolžne, da javno naznamimo, da je zadeva med prizadetimi v korektni obliki poravnana. Gradec, dne 20. decembra 1913. Z odličnim spoštovanjem: Leuschner in Lubensky. Hermann Krakowitzner.“

Mezdno gibanje v tiskarnah. Kakor poročamo na drugem mestu, se je pričelo občutiti mezdno gibanje tudi pri nas na Štajerskem. „Straža“ izide danes najbrže zadnjič. Enaka usoda bo zadela tudi druge liste, ki se tiskajo v naši tiskarni: „Slovenski Gospodar“, „Naš Dom“, „Glasnik.“ V tiskarni „Marburger Zeitung“, kjer tudi poteče odpoved v soboto, je baje že v soboto bila pasivna resistencia. Razun dunajskih in socialdemokratskih listov jih je le malo, ki bi izhajali redno. Mnogi sploh ne izhajajo, drugi v zelo skrčeni obliki. Med principi in stavci se vrše še neprestano pogajanja, toda rezultata še ni nobenega. Posledice teh razmer se bodo zato od dne do dne bolj poznale.

„Glavna“ tlačil liberalce kot mora. Grehi, ki so jih zakrivil liberalci s tem zavodom so toliki, da jih slovensko ljudstvo ne bo pozabilo nikdar. Umevno, da bi se zato liberalci radi otresli tega bremena. Sedaj dokazujejo po „Slov. Narodu“, da je bil Jošt sprejet k Zadrudni zvezi v Ljubljani že 1. 1905, ko je bil še revizor celjske, samo z namenom, da bi uničil „Glavno.“ To je prostajska laž. Jošt je bil provizorično sprejet k Zadrudni zvezi v Ljubljani za notranje pisarniška dela par mesecev pred polomom „Glavne.“ „Glavne“ Zadrudni zvezi ni bilo treba nič uničevati, ker je bila „Glavna“ že prvo leto pasivna in bi bila morala iti v konkurz, če bi bili liberalci — pošteti. Pika!

Spirit se podraži. Z ozirom na ogromno porabo špirta in pa na novi zvišani davek je z gotovostjo pričakovati, da se cene špirtu že z novim letom izdatno zvišajo. To je tem bolj gotovo, ker se je tudi na Ogrskem sklenil špirtni kartel, kateremu je pristopilo že 75% tovarnarjev in rafinerjev.

Štajersko.

Maribor. (Mladi bahači.) V neki gostilni v magdalenskem predmestju je bila veselica z godbo in plesom. Navzočih je bilo tudi več vojakov enoletnih prostovoljcev od kavalarije, sami sinovi premožnih starišev. Ko so se že vsega naveličali, je zdrobil neki enoletni prostovoljec nekemu igralcu iz same bahave prešernosti gosli, ki so bile vredne 50 kron. Gosli mu je seveda moral takoj plačati. Zopet neki drugi prostovoljec je zdrobil drugemu igralcu harmoniko, ki je bila vredna 220 K. Tudi to škodo je moral takoj poravnati. Tola vse to je bilo še premalo in mladi junaki, ki očividno ne poznajo vrednosti denarja, so šli dalje. Jeli so trgati desetkronske papirnate novce in so jih prilepljali drugim na čela. Ni še dolgo tega, ko je neki tak mlad junak iz gole srbsoritosti nalašč zdrobil veliko šipo kavarne „Theresienhof“, kar ga je stalo 1400 K. Ali bi ne bilo boljše, če bi se ti sinovi bogatih starišev raje spomenili ravno v teh dnevih revežev, osobito otrok, ki raztrgani in z lačnimi želodci zmrzujejo po mariborskih cestah in ulicah?

Ruše. Že čez 20 let prireja tukajšnje kmečko bralno društvo vselej na Štefanovo svojo veselico. Tudi letos ni opustilo te lepe navade. Le pripomniti moramo, da je spored nov in bolj vabljiv, ker obsega poleg dveh iger tudi govor in več točk mešanega in moškega zbora. Obilnega obiska pričakuje odbor.

Maribor. Dramatično društvo v Mariboru opozarja na Silvestrov večer, katerega prirede narodna društva v Mariboru v vseh dvorinah Narodnega doma z jako zanimivim sporedom: varijete, godba orkestra Glasbenega društva, petje, balet, komični prizor in burka „Srečno novo leto.“ S to enodejanko se konča staro leto 1913.

Maribor. Božičnica, ki jo je včeraj zvečer priredil mariborski Orel v dvorani pomočnega društva, je nad vse dobro uspela. Gledališka predstava je bila dobra. Zlasti deklamatorične točke in petje dekle je bilo ganljivo. Da bo pa na novo ustanovljeni pevski zbor svojo nalogo že koj pri prvem javnem nastopu tako dobro rešil, se nismo nadejali. S prireditvijo je lahko mariborski Orel prav zadovoljen.

St. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo, dne 28. t. m., se vrši pri nas v gostilni Arnuš okrožni zadrudni shod, začetek ob 8. uri zjutraj.

Sv. Andraž v Slov. gor. Zadnjo nedeljo tega meseca, dne 28. decembra, priredi popoldne po večernicah naše katoliško izobraževalno društvo s sodelovanjem Marijine družbe gledališko igró: „Marijin otrok.“ Pred gledališko predstavo je govor, ki ga ima profesor dr. Hohnjec. Slavnost se vrši v šoli, a prosta zabava pa v Toševi gostilni.

Fram. Izobraževalno društvo priredi na Štefanovo dve gledališki predstavi: „Repoštev“ in pa „Marijin otrok.“ Domačini in sosed, pridite v obilnem številu!

St. H. v Slov. gor. Dne 28. dec. popoldne po večernicah bo v tukajšnjem Slovenskem domu javno predavanje o domači zgodovini. Predavanje priredi „Zgodovinsko društvo“ za St. H. na povabilo tukajšnjega bralnega društva. Govoril bo prof. Kovačič. S predavanjem se združi letni občni zbor „Zgodov. društva“, pri katerem se bo poročalo o delovanju in važnosti tega društva.

p Ormož. Liberalni „Dan“ piše: „Pretečeni mesec priredi velikonedeljski fajmošter na farovškem dvoru neko komedijo. Klerikalno neumnost. Obisk klavern. Samo farovške kokoši. Med njimi njih poglavar in sedanj čuklen-general iz Ormoža. S svojo čukolado je hotel delati tamkaj kšeft. Zmanka mu hrabrost, pa popiha s svojo pičko (ženo) domu. Kaj naredi? Z ormoškim mlečozobim kaplančkom vtakne parkrat skupaj svoj dolg zakrivljeni čukarski nos, kaplanček zlobna v nedeljo na prižnici namesto pridige shod in hajdi ustanovita čuklen-regiment.“ Tako dalje psuje in preganja dopisnik „klerikalnega“ zmaja in celo v kozi pos. tajnika (ki je po mnenju dopisnikovem „sprican žandar“) vidi klerikalno nevarnost. Tako podlo psovanje ne zasluži odgovora. Ali naj povemo ime dopisnika? Če se res ne boji, da bi bilo to njemu in gospodu „šefu“ v škodo, storimo to prihodnjic.

Celje. (Smrt na železniškem tiru.) V četrtek popoldne ob 3. uri je hotel železniški uslužbenec A. Drugovič prestopiti železniški tir. Pri tem se mu je izpodrsnilo in je padel. Ker pa ni mogel tako hitro vstati, ga je neka lokomotiva, ki se je v tem trenutku približala, tako hudo poškodovala, da so ga morali prenesti v bolnišnico, kjer je kmalu nato umrl. Ponesrečenec zapušča vdovo in enega otroka.

Skojčavas. (Konji so se mu splašili.) V četrtek zjutraj ob 8. uri sta se na državni cesti splašila konja hotelirja Justina na Dobrni ter sta se spustila v divji beg v smeri iz Skofjevasi proti Smarjeti. Franc Vrečerju, ki je sedel v vozu, se je še pravočasno posrečilo, skočiti iz voza; kočijaš si je pa prizadeval spraviti splašena konja pred gostilno g. Blaža, a je pri tem zadel v brzjavni drog. Voz se je prevrgel in kočijažu je zlomilo desno nogo. Zdravnik dr. Breznik iz Vojnika mu je nogo obvezal, — nakar so ga spravili v celjsko bolnišnico.

Cirkovec. Pri nas se bo prihodnjo nedeljo, popoldne po večernicah, predstavljala veseligrá „Skriven zaklad. K prav obilni udeležbi vabi uljudno — odbor.

Hum pri Ormožu. Častni občani. Občinski odbor je imenoval enoglasno g. Martina Ivanuša, velp. in dolgoletnega župana za njegove izvanredne zasluge kot župana in obč. odbornik ter za njegovo plodno delovanje v okrajnem šolskem svetu, nadalje nadučitelja g. Antona Porekarja na Humu ob 25letnici njegovega službovanja kot nadučitelja na Humu za posebne zasluge pri vzgoji šolske mladine in plodno delovanje za blagor občine, svojim častnim občanom.

Gornjegrajski okraj. Poslancu dr. Verstovšku je javil vodja finančnega ministrstva, ekselencia baron Engel, da je na podlagi njegovih pritožb glede pripisovanja osebno-dohodninskega davka v gornjegrajskem okraju ukazal finančnemu ravnateljstvu v Gradcu, da naj preiskuje te pritožbe in ukrene, kar je potrebno, oziroma prosi od ministrstva za nadaljnja navodila. Finančno ministrstvo je tudi ukazalo direkciji v Gradcu, da mora rekurze, ki pridejo iz gornjegrajskega okraja, vestno obravnavati. Opozarjamo še enkrat davkoplačevalce, ki so se poslancu že tolikokrat pritoževali, da prijavijo one pritožbe o prepisu davka in o nastopu referenta dr. Pototschnigga. Javite pritožbe na glavarstvo in tudi poslancem. Rekurzi se morajo vlagati.

Novacerkev. Dekliška zveza katoliškega bralnega društva priredi na Štefanovo ob pol tretji uri popoldne v svojih prostorih veseligró „Jeza nad petelinom in kes“ z božično deklamacijo. Uljudno vabi odbor.

Skale pri Velenju. Dekliška zveza priredi na Štefanovo popoldne po večernicah gledališko igró: „Svojeglavna Minka“ Pridite v obilnem številu. — Odbor.

Šoštanj. Hohenburger ima res smolo z nemško-nacionalnimi sodniki, ki jih nam pošilja. Kar zaporedoma jih mora potem pošiljati na dopuste, ali jih penzionirati. Kaj je bil le neki povod, da je justična uprava svojega ljubljence dr. Pavličeka kar čez noč premestila neznano kam? Vedno bolj dokazujejo ta dejstva, kako opravičene so zahteve slovenskih poslancev po slovenskih uradnikih. Odločno zahtevamo od ministra, da nam nastavi v Šoštanj zopet slovenskega sodnika in tako vpostavi nekdanje posestno stanje. O tej zadevi in tudi drugih justičnih zadevah Spojnega Štajerja je posređoval zadnji teden pri justičnem ministru dr. Hohenburgerju poslanec dr. Verstovšek.

Sv. Martin ob Paki. Tukajšnja podružnica c. kr. kmetijske družbe ima svoj redni občni zbor na Štefanovo, dne 26. t. m., popoldne ob 3. uri, v stari šoli s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav in poročilo o delovanju podružnice v letu 1913. 2. Predavanje c. kr. okrajnega nadžimnozdravnika gospoda F. Pirnata iz Slovenjgradca o živinoreji. 3. Vpisovanje

novih udov in pobiranje udnine. 4. Sprejem naročil na različno semenje. 5. Volitev dveh delegatov za občni zbor c. kr. kmetijske družbe v Gradcu. 6. Predlogi in slučajnosti. Z ozirom na zanimivo predavanje in spored se vabijo vsi udje in drugi kmetovalci k najštevilnejši udeležbi. — Načelstvo podružnice.

s Marenberska okolica. Bavarski kupci so se pogajali v krčmi za neko tukajšnje veleposestvo. Kmalu se vmeša med pogovore nemškutarski učitelj K. iz O. z velevažnim vprašanjem, če so možje pač tudi verski odpadniki, po vzoru naših Marenberžanov. On v svoji nestrpnosti niti več misli ne more, da bi v Dravski dolini smel dihati katoliški Nemec. Odgovor je bil jasan. Eden izmed bogatih kupcev potegne iz zepa sliko velikanske nove katoliške cerkve, postavljene od milodarov v dveh letih v njegovi domovini in se odreže: „Vidite, taki protestanti smo mi.“ — Res, pošteno mu je pokadil.

s Dravska dolina. Stanujem tik ob cesarski cesti, na kateri je vedno polno večinoma proceh popotnikov. Opazujem dvojno: Med 100 „vandrovci“ je najmanj 95 Nemcev. Nauk: Nemški jezik sam na sebi brez poštenega dela in pravočasne varčnosti še nič ne izda. Narodu in veri zvest Slovenec raje dela ali strada ter ostane doma, če nima s čim potovati. — Druga je ta, da je istotako na cesti srečati le rokodelce, ki znajo edino le svoj posel, drugega pa ničesar. In ta jih ne more preživeti, ker so vse obrti prenapolnjene, oziroma vsled mnogih tovarn prepričlo plačane. Ni pa treba daleč potovati ne stradati, ne zmrzovati onim, ki primejo za kako kmečko delo pri živini, drvah, na poljih. — V tem se spozna, kako hvalno je kmečko delo; kljub vsem težavam še (poleg uradnikov) najbolj gotovo preživi človeka. Kmetom in kmečkim delavcem še dolgo ne bo treba od hiše do hiše moledovati za tujo podporo. Mladi iz šole vstopivši le h kmečkemu delu!

Šmartin pri Velenju. V torek, dne 30. t. m., se vrši v našem Društvenem domu okrožni zadrudni shod za zadrage v okrajih Slovenjgradec in Šoštanj. Pričakuje se, da pošljejo vse zadrage svoje zastopnike.

Vitan. V občini imajo glavno besedo napredno-liberalni možje. Zato so tudi občinske ceste napredne, podobne so kakemu blatnemu jezeru; po nekod so kolovozi blizu 1 m globoki. Uboga živina se nam res smili, da mora prevažati vozove po teh mlakužah. Ker so sedanj liberalni očka župan, ki so obenem tudi kovač in lovec, jako bistroumni, jim svetujemo, naj naredijo vozove, ki bi bili primerni za te ceste. Namreč tako, da bi bila na eni strani kolesa, na drugi čoln in na tretji pa sani. S tako pripravo bi se še morda dalo voziti po teh napredno-mlakužastih cestah. Zdej pa le očka lovsko puško raz ramo in pa na delo! Popraviti ceste ali pa narediti zgoraj imenovane vozove. Če jih pa ne znate narediti, pa vprašajte za nasvet svojega liberalnega sotrudnika Zasavskega Frančka, da Vam bo gotovo vedel celo stvar pojasniti, kako se bo to naredilo in vodilo. — Voznik iz Središča.

Razgled po svetu.

Angleški humor. Neki škotski župnik je že ilal časa opazoval staro gospo, ki je pri njegovih pridigah v cerkvi vedno trdo zaspala, ako je pa pridigal kak mlad duhovnik iz vseučilišča, ga je pa silno zvesto poslušala. To se je staremu župniku za malo zdelo in trdo je prijel staro gospo; ta mu je pa tako-le odgovorila: „Veste, gospod župnik, če vi pridigate, vem, da je božja beseda dobro spravljena; kadar pa pridejo na prižnico mladi ljudje iz vseučilišča, treba ostro paziti, da li se nahaja seme božje besede v pravih rokah.“

Težavna rešitev. Iz New-Hawena v Severni Ameriki poročajo: Kopat se je šel v jež West River reke 16letni John Vovolik. Ker je istočasno voda ravno naraščala, ga je zaneslo k veliki leseni zatvornici, kjer se je boril s smrtjo celih 5 ur. Hotel se je pač rešiti iz tega nevarnega položaja, da bi splaval dalje do obrežja; a po nesreči mu je obšla ena noga pod veliko zatvornico; vedno bolj in bolj se je jel že potapljati vsled naraščajočega valovja. Na njegove obupne klice se je zbrala v bližini kmalu velika množica ljudstva, broječa do malega 3000 oseb; skušali so ga rešiti iz smrtne pasti, a vse zaman. Poklicali so že tudi duhovnika, da je podelil pomilovanja vrednemu dečku svete zakramente za umirajoče; pri tem prizoru se je vse navzoče ljudstvo glasno jokalo. Ker je segala voda dečku že čez glavo, so mu spustili dolgo gumijasto cev, da je zamogel še dihati v tem opasnem položaju. Se-le proti polnoči se je posrečilo ognjegascem in policiji, dvigniti leseno zatvornico in so s tem že do cela nezvestnega dečka rešili gotove smrti.

*** Največje cerkve na svetu.** Na prvem mestu velikih cerkva na svetu stoji milanska stolica, ki ima prostora za 37.000 ljudi; potem pridejo: cerkev sv. Petra v Rimu z obsegom za 32.000, cerkev sv. Pavla v Londonu za 25.000, cerkev sv. Petrinija v Bolonji, katedrali v Florenci in v Antwerpnu, vsaka za 24.000, Aja Sofija v Carigradu za 23.000, lateranska cerkev v Rimu za 22.000, Notre Dame v Parizu za 21.000, katedrala v Pizi za 13.000 in končno katedrala v Mehiki, Notre Dame v Montrealu, dominikanska cerkev v Bolonji in Štefanova cerkev na Dunaju z obsegom za 12.000 oseb.

Učenec

z dobre hiše in samo dobri-
mi spričevali se takoj sprej-
me v manufakturni trgovini
R. Stermecki, Celje.

Kuharica

ki zna kuhati tudi za druž-
no, ne premlada, se sprejme.
Dopisi in prepisi spričeval na
oskrbništvu Bežigrad, pošta
Store pri 229

Mala biblioteka

za bogoslovce se proda,
dogmatični in moralni auk-
torji, med drugim tudi „Vo-
ditelj“ od 1902-1909 let., za
več kot polovične cene. 10%
čiste kupnine je določenih za
Slovensko Stražo. Cena 60
kron. Več v upravnistvo te-
ga lesta 226

Kdor je protin in revma-
tizem že vse poskusil brez
uspeha, naj poskusi
še naš rastlinski čaj, ki pre-
senetljivo učinkuje. Pije se
kakor ruski čaj. Zavitek 5 K,
pol zavitka 3 K 50 v. Karel
Jilek Sternberg, Moravsko.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

42. c. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene v državnem zboru
zastopanih kraljevin in dežel.

Ta loterija v denariu vsebuje 21.146 dobitkov
v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne
22. januarja 1914. **Cena srečke 4 krone.**

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamts-
strasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzojavnih
in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke
se dopošiljajo poštne prosto.

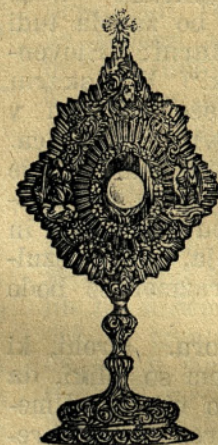
C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije
(oddelek za dobrodelne loterije).

Loterijske številke.

Trst	17. decembra 1913	32	77	51	79	10
Dunaj	20. decembra 1913	80	84	45	78	64

**Prva južnoštajerska vinarska
zadruga v Celju**

želi vsem svojim odjemalcem vesele
božične praznike ter
prav **srečno novo leto.**



Karol Tratnik

se priporoča kot

**špecialist v izdelovanju
cerkvenega orodja in
cerkvene posode, kot
monštranc, kelihov itd.**

**Maribor, Pfarrhof-
gasse 3.**

37 ORALOV

veliko posestvo obsto-
ječe iz hmeljišč (24.000
drogov), njiv, travnikov in gozdov, ter velike moderne sušil-
nice s prostornimi skladišči, sposobnimi za vsakovrstno trgo-
vino osobito hmeljsko, se prostovoljno proda in sicer celo sku-
paj ali pa na drobno. Zemljišča, osobito hmeljski nasadi so v
bližini trga Zalec, sušilnica pa tik kolodvora. — Vpraša se
pri Franc Pikl ml., posestniku v Žalcu.

Dražbeni oklic.

Dne 7. junarja 1914 se bodo oddala dražbenim ustnim po-
tom dela pri cerkvenih in nadarbinskih poslopih v Bočni pri Gornjemgradu.
Dela se proračunjena:

A. Župnišče (nazid. enega nastr.)	K	9577.68
B. Gospod. poslopje v Bočni (prizid.)	„	600.—
C. „ „ Podhому (popravilo)	„	380.—
D. Zakristija (prizid.)	„	1738.—
skupaj	K	12295.92

Začetek dražbe ob desetih dopoldne v stari šoli v Bočni. Vsa dela
se bodo oddala skupno enemu dražbeniku. — Vsak dražbenik mora,
predno se udeleži dražbe, položiti varščino v visokosti 10% proračunjene
stavbne svote. Načrti, stroškovnik in pogoji so na vpogled.

Bočna, 19. decembra 1913.

Stavbni komite.

Štajerske slivovko

tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter

medicinalna žganja

in sicer štajerski konjak, borovničev, vinsko
žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča

edina žganjarna v Celju

lastnik **R. Diehl.**

Demetrij Glumac

Glav. delavnica: **bakrar** Podružnica:
Maribor, Ptuj,

Kasarnska ulica 9 Sarnitzgasse 11

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kot
montiranje parnih kotlov za parne stroje barvarnic, belilnic
tovarn za usnje in sveče, za parne in vodovodne naprave
v bakru in železu.

Perilni kotli in kotli za žganje vedno v zalogi. Peronos-
pora brizgalnice lastnega izdelka. Kupujem po najvišji
ceni staro kovino, baker, medenino in cin.
Popravila vsake vrste točno in zelo po ceni. 98

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita,
mejnik, sohe za plote, cevi za kanale in druga
dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala
Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkve). Telefon št. 188.

Najboljši in najcenejši klobuki

se dobijo samo pri

Fr. Placotta : Ptuj,

Minoritski trg 4.

Nasproti slovenski cerkvi. — Popravila točna.
Solidna postrežba. 95

Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

sprejema hranilne vloge od vsakega, je li 5% Rentni davek plačuje zadruga sama; prevzame obrtne in trgovske račune v inkaso in
član zadruga ali ne in jih obrestuje po iztirjanje, daja predjeme eskontuje menice ter izpeljuje sploh vse denarne manipulacije
po najkulantnejših pogojih.